

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Ив. Ев. Гешевъ, София

Излиза за сега въвка Недѣля

Годинъ абордаментъ

Полугодищъ

За три месеца

6 л.

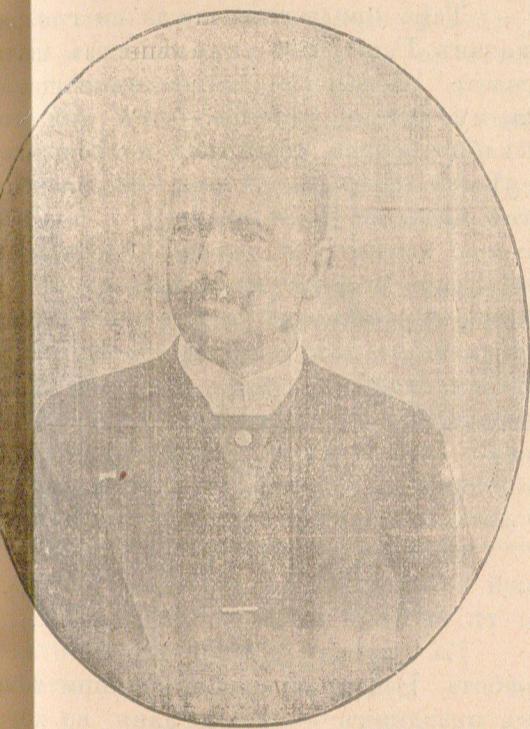
3 л.

2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ

Единъ брой 15 ст.

„За да се защищаваме
щества да държимъ много
войски, и постоянно ще
сме наводнени отъ бъжанци,
наши братя, къто ще
доходватъ да търсятъ при
насъ прибягъще за да си
запазятъ живота.“

Думи казани отъ покой
ния Дръ К. Стоиловъ, изъ
Великото учредително събрание,
въ 1879.

Като процентираме исказаниетъ
по горѣ думи, отъ покойния незаб-
равимъ български държавентъ мажъ
Дръ К. Стоиловъ още въ Учреди-
телното Велико Народно Събрание,
които думи, той въ речта си по
македонския въпросъ е предвидялъ,
което ний сега виждаме и ис-
питваме.

Ето и самата му рѣчъ, както я
намираме публикувана въ бр. 292 на
столичния в. «Черно Море» стр. 3-та.
«Веднъжъ отворена дума за „об-
щенародния въпросъ“ всрѣдъ шум-
ни ражкоплѣскания» прѣдсѣдателътъ
на Великото учредително Събрание
Негово Близженство Екзархъ Антимъ про-
изнася съ сълзи на очи и съ гласъ
разтреперанъ тихо, като за себе си,
скърбнитъ думи на пророка Иеремия:

Всичко, що се отнася до вѣст-
ника, се адресирва:

Нед. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.

Обявления

за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другите страници . . . 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.

Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

«Гласъ въ Рамъ слышанъ бысть
плача и рыданія и вопля: Ракыль
плаущи ся чадъ своихъ и нехотяше
утѣшитися яко не суть. Да почеть
гласъ отъ плача и очи твои отъ сле-
зъ, яко есть мѣда дѣломъ твоимъ». (Иер. 31, ст. 15—17).

Слѣдъ това възлиза на тробуна-
та К. Стоиловъ и произнася слѣдната
тѣрѣдѣ достойна за наумяване рѣчъ:

Между различните чувства, ко-
ито вълнуватъ днесъ народните прѣ-
дставители, най-ясно се исказва чув-
ството на признателността: призна-
телност къмъ братския намъ на-
родъ, кайто съ толкова си жертвии,
ни даде възможността да можемъ
въ едно таково събрание, каквото
днепното, да изразяваме народните
си желания, и да полагами основа
на политический си животъ. За то-
ва, като политический органъ на на-
рода си, ние трѣбва да искажемъ
прѣдъ своя Освободителъ нашата
дѣлбока признателност. Но въ тоя
благодарителенъ адресъ, съ който
ще се обѣрнемъ къмъ нашия Баща,
трѣбва искрено и ясно да искажемъ
и болките си и опасенията си. За да
можемъ да сторимъ това, трѣбва да
изучимъ положението си.

Голѣмо вълнунение се забѣлѣз-
ваше между прѣдставителите, които
се събраха тукъ, голѣмъ страхъ ги
обладаваше, — и не е чудно всички
чувствуваха, че стоимъ на прaga на
една важна епоха, че сега ще да се
изправи една крачка, която ще бѫ-
де пълна съ послѣдствия за бѫда-
щето на народа ни. Всички виждаха,
че черенъ облакъ грози надъ небос-
клиона на отечеството ни. Това без-
покойствие, бѣше сълѣдствие на об-
щото беспокойствие, което обладава-
ше и обладава още цѣлия ни народъ:
народатъ въ простотата си и искре-
ността си чувствува своето положе-
ние. Това го доказватъ инструкции-
тѣ, които повсѫду избирателите да
доха на свойте прѣдставители; това
го доказватъ и телеграмитѣ, които
постоянно пристигатъ както отъ Сѣ-

веръ и Югъ, така и отъ Истокъ и
Западъ.

Оправда ли се тоя страхъ? Безъ
съмнение, защото народътъ вижда,
че неможе да живѣе при тия усло-
вия, въ които е поставенъ. Въ пре-
дѣли, които сѫ дадени на Княжест-
вото, то неможе да съществува: ко-
гато най индустриялнѣ и най бо-
гатитѣ му страни сѫ откъсани отъ
него, то ще има тѣрѣдѣ малко при-
ходи; а пъкъ съ тия малки приходи
то ще трѣбва да покрива разносите
на една пълна администрация: единъ
пъленъ аппаратъ за администраци-
ята, за финансии, за правосѫдието,
за просвѣщението. Ако всичко това
прави гражданитѣ на великитѣ сили
и царства да се оплакватъ отъ управ-
лението си, то нѣма съмнѣние че
насъ ще ни съсипи. Кѫдѣ може ед-
на малка частъ отъ единъ самъ по
себѣ си не голѣмъ народъ, да плаща
такива разноски? Съкий гражданинъ
ще трѣбва да работи само за да мо-
же да плаща данъци и пакъ нещѣ да
достига. Но това не е всичко. Не сме
говорили още за една много важна
частъ на бѫдьщето ни управление;
тѣзи важни части е народната ни вой-
ска. Тѣй като сѫ работитѣ, тази вой-
ска трѣбва да бѫде многобройна и си-
лна. Защо? това го изисква положени-
ето ни. Нека погледнемъ малко около
себе си, за да видимъ отъ що ще сми-
обиколени постоянно.

Най-напрѣдъ въ Балкана, гнѣз-
дото на просвѣтената частъ отъ на-
рода на ония, които отъ рано врѣме
още просвѣтиха живота си на народ-
ната идея, на народната свобода, е
предаденъ на турски гарнизони — на
едни елементи, надѣждата на което е
грабежъ и разорение. А идемъ ли по
далечъ, въ тая красна земя, възъ жър-
твите, на която нашата свобода се съз-
дава идемъ ли по на вѣтрѣ въ тази дра-
га частъ на нашето отечество, на ко-
ято се запрѣщава даже да носи име-
то «България» — това скромно име,
което намъ е толкозъ мило, — гроб-
ната тишина, която срѣщаме потвѣр-

дява още повече нашите страхове. Истина е, че небето е тъй синьо и слънцето гръб тъй весело както прѣди години, но тѣ освѣтляватъ сега само развалини; трѣвата си расте така тъй пъстро, както прѣди години, но тя покрива гробищата на ония, които щеха да бѫдатъ наша гордось и които сѫ причина на това, що сега имаме. Марица тече се тъй тихо както прѣди години, но съ шумте нието ѹ се смѣватъ плачове и охания. А людътъ които обитаватъ тази земя, сѫ наши братя. Тия и днесъ спорѣдъ страданията си, въпрѣки осуетенитѣ си мечти и безнадежното си бѫдаще, тѣ не забравятъ идеята за свободата и единство на общото ни отечество. Тѣзи наши братя сѫ биле вече освободни; тѣ сѫ се радвали на свободата и за нѣколко врѣме сѫ биле свободни и съединени съ настъ. Това само било достатъчно да имъ докаже че тѣ немогатъ да бѫдатъ щастливи, додѣто не достигнатъ това ѩо сѫ имали. Ето ви источникътъ на безпрестани възтания, на нови потоци отъ кръвь, на неискazani страдания. Тъй разбира гърь нашите братя положението си; за това и кръвнигъ сцени сѫ се вече начнали тамъ гдѣто нашите освободителски войски сѫ се отеглили. Не распалени глави, но прости български селяни, сѫ зели оржжие за живота, имота и частъта си. А когато прости селянинъ прави такова нѣщо, то значи, че нему е вече невъзможно да дѣйствува другояче; то значи, че той е разбралъ че има нѣщо по-високо отъ да живѣе за да искара хлѣба си; то значи че той е разбралъ вече идеята на народността и свободата. Това което се прави сега само въ единъ край, ѩе да се прави всѣду, и тѣзи отцѣпени мѣста ѩе да бѫдатъ гнѣздата на трайни възтания.

Преминемъ ли отъ тута въ Македония, — зрешището, което срѣща очите ни, е неописано. И тамъ има вече поборници и герои на народното единство и свободата, но тамъ теже се повтарятъ въ по голѣмъ размѣръ сцѣнитѣ на Батакъ и Перущица. Като глѣдаме извѣстията, които ни идатъ отъ тази чистъ на отечеството ни, неволно си мислимъ че слѣдующитѣ стихове на безсмѣртният Данте, начертани надъ входа въ ада, като че сѫ писани за Македония:

Чръзъ менъ тукъ влизатъ въ скърбни градъ
Чръзъ менъ отиватъ въ мака въчна,
Чръзъ менъ влизатъ къмто родъ
За винаги който — й изгубенъ,

Надвѣда съка оставете.

Вий, що тукъ влизавате чръзъ менъ¹
Да, безнадвѣда е сѫдбата на Македонците!

Това става на Южнитѣ ни граници; ѩо се върши на западнитѣ и на севъроисточнитѣ ни граници, не ѩа да ви рассказвамъ, защото мисля че и туй е повече отъ доста. Това се върши, и ѩе да се върши на нашите граници! И слѣдствията на всичко това ѩе да теглимъ ние Българитѣ отъ княжеството. За да се защищаваме, ѩе трѣбва да дѣржимъ много войска, и постоянно ѩе сме наводнени отъ бѣжанци, наши братя, които ѩе дохождатъ да тѣрсятъ при настъ прибежище за да си запазятъ живота.

Може би нашите бѫдащи политици да постѣпватъ съ благоразу-

мие, осторожность, съ хладно крѣвие; може би и тѣзи, които ѩе които е направена да засѣдаватъ на нашите мѣста, послѣ настъ, ѩе мислятъ, че равнодушие, стойческо равнодушие спрѣмо страданието на своите беатии, е политическа добродѣтель. Но народътъ, ние, които сме чистъ отъ този народъ, никога не ѩе можемъ да бѫдемъ хладнокрѣвни, никога нѣма да прѣстанемъ да чувствуваме неправдата, на народа ни: никога нѣма да прѣстанемъ отъ да питаемъ мислитѣ исказани въ мемоара ни, подаденъ на вѣликите сили. Съкога ѩе подѣржаме въ тѣхнитѣ стрѣмления и опити тѣзи, които сѫ плѣтъ отъ нашата плѣтъ и кръвъ отъ нашата кръвъ. Съко въстание на нашите братя, ѩе растројава и нашата политическа наредба. Това е далечъ отъ да упизва Европейския миръ.

За това, като отправяме нашия благодарителенъ адресъ на нашия Баща и Освободителъ, нека му кажемъ, и тѣзи наши опасения: Нека му кажемъ: откровенно, че ние истински пристѣпаме къмъ цѣльта, за която сме повикани — за изработване Органически Уставъ, но го правимъ само за да исчѣлнимъ отеческата му воля, но че не се надѣваме отъ нашите трудове да излѣзе нѣщо; тъй сѫ суетени умоветѣ ни и сърдцата ни, ѩо не се надѣваме отъ сегашното положение и отъ нашата да излѣзе нѣкоя полза за Българския народъ. Каквото и да бѫде нашето же лание. Княжеството, тъй както е то сега, съкога ѩе произвежда едно печално впечатление: духъ плачевенъ ѩе да владѣа надъ него. За цѣвтение и благоденствие не ѩе може да има и дума.

Та па не само до нашия освободителъ, нѣ и до великиятѣ други владѣтели, чиито просвѣщени дѣржавни мѣже, въ столицата на едно велико Царство, сѫ скроили днешното ни положение, можемъ да се отнесемъ съ единъ адресъ. Ние сме увѣрени, че като наредиха нашата народна сѫдба тѣ сѫ се рѣководили отъ великиятѣ начала на напрѣдъка на человѣчество, и че за въ полза на този напрѣдъкъ, тѣ сѫ ни поставили въ днешното ни положение. Нѣка кажемъ и тѣмъ, нашите опасения; нѣка изложимъ дѣйсвителността въ всичката и нагота, и тогази можемъ да се надѣемъ, че тѣ като зематъ въ внимание нашите минали и бѫдащи страдания, нема да се откажатъ отъ да улучшатъ положението ни.

Новобранецъ.

Бѣ миналата година, когато Гешо го вземаха за войникъ въ 3-и Бдински полкъ — Годенъ, му извика комисията, — за 2 години.

Тѣмни облаци се мерджеха отпрѣдъ му, струваше му се че нищо не види, на като си помисли и за клѣтата си стара и прѣгърбена майка... иде му да се убие... Ала всичко прѣмина и той си излезе за да се облече въ съседната стая, гдѣто бѣха и неговите другари.

Всички весели засмѣни, а само Гешо намрѣщенъ съ полуотворени очи и посиняло лице; той седна на пейката, облѣгна се на лакатя си и се не подвижи.

— За колко години те вземаши приятелю мой? го попита единъ отъ говите селяци, а той мѣлчи и като ѿкой звай отъ колко врѣме е събрали съ си, изпухтя и си излезе.

Цѣлъ день ходѣше изъ улиците, тѣ не знае на кѣдѣ отива и какво прѣдо. Отправи се за селото си В... надиръ коло 12 к. м. отъ града Върбъ. Еднакъ измина 2 — 3 километра отъ си, мислитѣ му една по една запоцида се прибирать:

— Ехъ, че като сѫ ме взели, тѣ ще трѣбва да се убия? и другъ лътъ ще трѣбва да се убия? и другъ лътъ мои другари, хемъ за 3 години пѣтъ, въ радостни отгорѣ, а азъ съмъ се упушилъ като че ли гимитѣ сѫ ми пѣтъ: Ама па и не бѣше справедливъ ги вземе дявола съ комисия: менъ е първа година и хопъ за 2 години, иекъ ако отида додгодина погледнешъ рѣкли за 3, а други, на Калчо Лихъ на синъ му, го отложили за додгодина, на Бае Коцо помощника — синъ му мѣсеца, ехъ такъвъ е свѣта, нали мѣса хъ пѣтъ за 2 години че ако бѣше за трѣбва щеше да му се невиди и живота и пѣтъ... лътъ

Така продѣлжаваше да си говори мичакъ Гешо, като вървѣше изъ пътъ от селото. На вечерта стигна въ кѣдѣ въка му, ѩо да видишъ? — отъ двѣ соцо кълбце — стара, подпрѣна на тоягата срѣщна съ сълзи на очи. Тя плачеше че и двамата плачеха, какво, всичко е напразно. По едно време Гешо извика на майка си: «Сти мамо, сиромашкитѣ тѣгла сѫ безъ бене взеха ме за двѣ години, ехъ здравешъ ги отслужа, сега, отъ Бога и Иисусъ неможешъ да се скриешъ, я сложиша рата, дай танюра, малко чушки, и понаямъ, че днесъ отъ тѣги не обиждамъ хлѣбъ турвалъ въ устата си...»

Седнаха тѣ на софата, ядѣтъ и кой не проговаря поне една думица и тѣ не бѣха много, освѣнъ двама.

На другия денъ Гешо си отиде работа. Вечеръ — на сѣдянка при майка въ празникъ — на мегданя на хоръ въделникъ на нивата съ ралото... Плѣтото — жетва, косидба и пр...

Така прѣкара Гешо своя животъ селото, додѣто трѣбваше да го викга да се облече въ войнишка форма.

Хеле, най-сетне по нова година събраха.

На изпращане, Гешо заедно съ съгаритѣ си, откупили гадуларитѣ на свирятъ напрѣдъ, а всички новобрѣзани съ зелено цвѣтенце отъ лигата страна на гърдитѣ, се движеха тѣлпата хора; жени моми, млади бурови ергенчета млади, и др. които ги изпраха до полето навѣнка изъ селото. И нѣжъ изъ женска една група скокемъ то тигъръ, Гешовата любовница, съ твени бузи и съ росенъ чемширъ вълка, закити Геша и го поздрави... А шовата майка вървѣше подире му, ронише кристално бистри сълзи, и се пѣше о друга една нейна компаньо.

На другия денъ Гешо облече плаха и нахлузи войнишки мондиръ.

Той отива съ каравана за ястие пѣтъ не му се яде; цялъ потъналъ замисълъ, едва се крѣпеше на краката. За неговата душа тута е тѣжно: то е не вижда: ни широко зелено поле, пѣстро стадо, ни гора зелена, нищо вънъ четири ледени стени и безбрѣзно множество легла...

«Ехъ, гдѣ ми е сега кавала, си той, да му засвиря на запасваніе

етъ, нъ пъкъ исвирка ми се не свири. бъ полу живъ, на сърдце му като ли тежът камъкъ е заедналъ.

Веднъжъ минахъ покрай казармите, слушахъ се малко и чухъ голѣма гюролия. Минахъ отъ къмъ другата страна и що да видя? — въ срѣдата единъ воинъ вири гадулка, а сколо му се завържало едно колело млади и живи сили, какъ ли, скачать..

Постояхъ малко и като хвърлихъ по-ледъ къмъ прозорците на казармата за-блъвахъ Гешо цялъ угроженъ лежешъ на леглото си и гледаше прѣзъ прозореца, какъ се веселятъ неговите другари. Слѣдъ нѣколко дена го пратиха на изгнанския и защото единъ офицеринъ го бѣзвъзъмъ, че проговорилъ съ единъ не-ля въ селякъ — го дадоха подъ сѫдъ, бя-года го осудили на едно месечене тъмнишъ затворъ. Гешо вече е въ затвора, искъкъ той по цѣли вощи, си оплакваше

— «Ей, момче, познавашъ ли Гешо и моцовъ отъ с. В., я му кажи нѣка да атрѣзе!» се провикна Гешовата майка, съ плахъ и древгавъ гласъ, като стоеше портата и чакаше. Това бѣ дежурниятъ войникъ, на когото тя говореше и който ѝ отправи за въ стаята и на вратата ѝ съвика, колкото му гласъ дѣржи: «Гено и соцовъ», а отъ вѣтре му съобщиха, че тай е затворенъ още прѣди 8 дена.

Млади войникъ излезе и каза на ба-нешата: «Той е затворенъ бабо, не можешъ дното го видишъ «иди си». Стъни думи пронизаха, като смъртото въ фона стрѣла, сърдцето на Гешовата майка съ плачъ и ревъ тя се похлупи по лицъ си на земята, като прижехе оплак-живши своето си чадо.

Не се мина нито 15 минути отъ когато пристигнала Гешовата майка, ето дежурниятъ офицеръ, съ лъстящи кани

ши прѣзъ рамо, държайки въ лѣвата ръка сабята си, като извика съ разгневенъ тонъ: „Махнете това животно отъ прѣдъ портата, какво я гледате“. Хванаха я тѣ за ръцѣ и я оттеглиха на 20—30 крачки надалечъ.

А Гешо гниеше и вѣхнеше въ тъмница. Той никъкъ не ядеше парсиона си — единъ самунъ сухъ хлѣбъ.

Подиръ 10—15 дневно стоение въ тъмницата, той бѣше прѣнесенъ въ лазарета за цѣрене. Ала и тамъ неговата душа не намираше покой и не спѣдъ 3—4 дневно лежение, той се лиши отъ свѣта за винаги. Слѣдъ обѣдъ нѣколко души войници занѣсаха мъртвото тѣло въ оградата.

При това, като извѣстиха на майка му, която не се чувствува отъ мѣки и ридания, тя слѣдъ нѣколко дневно плачение за единствената утѣха, на която се осланяше, за въ бѣдаша, не бѣ вече измежду живитѣ.

На другия денъ се събраха родниви и приятели, че погрѣбаха Гешовата майка, а сламената кѣща я взема Калчо-лихварина, ужъ за бащинъ му дѣлъ.

II.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 137

Българската Земедѣлческа Банка, Свищовски Клонъ обявява на интересуващите се че на 21 Януарий т. г. въ помѣщението на сѫщата ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ за една година слѣдующите недвижими имоти на Българската Народна Банка.

1) Кафене, дюкянъ (белберница)

готово да се прѣкъсти, къто го тато се намира въ църква.

А когато се разнесе гъримъжа на топа — знакъ, че парада се отдѣля отъ пристанището и трѣгва, младъ момиче се разплака, защото чувствува непрѣодолима нужда да посвѣти живота си за служение на славното си отечество, многообичната ѹ Франция — велика нация, почитана отъ цѣлия свѣтъ.

ЧАСТЬ ВТОРА.

II.

Прѣди излизанието на пристанището. Не е всѣкога лесно да прави человѣкъ добрини. Тѣжко и чудно зрешище.

Мадамъ Гаскаръ и мадамъ Публикъ. Франсезъ Барко.

„Иривада“, парадъ отъ едно дружество, излѣзе отъ Марсель на 10-и Априли 1894 год. и на 1-и Май — бѣше срѣщу гр. Маджунгъ; той бѣше пустнай котва и чакаше пристиганието на санитарната комисия, чиято лодка съ жълтия флагъ, излизаше отъ скелята.

На кувертата на парада, стояха три жени, които се разговаряха, като глѣдаха съ любопитство и съ душевна мѣка бѣгъ, бухтата¹⁾ бѣлитѣ кѣщици и храсталаци, надъ които живописно се увихаха тѣнките сини струи димъ.

Дѣвѣтъ отъ тѣхъ, облѣченіи въ калугерски дрѣхи, принадлежали къмъ числото на тѣзи скромни туземци, които напускаха отечеството си съ горѣща вѣра въ сърдцето, като носяха на страждующите надѣжда, животъ и облѣгчение на мѣдъжда.

и затова бѣше толкова

и фурна въ Велишанска част на гр. Свищовъ бивше притежание на Александъръ Шишмановъ отъ гр. Свищовъ.

2) Бостанъ отъ около 60 декара край Божурлука.

3) Воденица съ единъ камъкъ съ 25 дек. бостанъ, край село, бивше притежание на Димитраки Начовичъ отъ гр. Свищовъ.

Желающите да наддаватъ могатъ да се явятъ въ означения денъ въ Банката Свищовъ и наддаватъ.

Търгътъ ще трае до 4 часа вечерта.

гр. Свищовъ, 10 Януарий 1904 г.

Банката.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 136

Българската Земедѣлческа Банка, Свищовски Клонъ, обявява на интересуващите се че на 21 Януарий т. г. въ помѣщението на сѫщата ще се произведе търгъ на слѣдущите недвижими имоти бивши притежание на Иванъ Д. Иодевъ отъ гр. Свищовъ.

1) Лозе 6 ара въ Свищовските Пишмани;

2) Лозе 9 дек. въ Папаза;

3) Лозе три декара въ Шеватова чешма.

4) Лозе 6 дек. въ Голѣма бара;

5) Лозе 2 1/2 дек. Шеватова чешма;

6) Лозе 3 дек. въ Шеватова чешма.

Желающите да наддаватъ и купятъ горните имоти могатъ да се явятъ на означения денъ въ Банката

Третата отъ живите бѣше съ доста добре, удобенъ пижнишки костюмъ. На главата си бѣше турнала една каска, каквито обикновено се носеха въ французските колонии, а изподъ каската се виждаше едно хубавичко младо, но поразително енергично и смѣло лице.

— Повтарямъ Ви още веднажъ, каза съ по мекъ гласъ по старата отъ калугерките, че прѣприятието, което сте на-мислили да извѣршите, не ще бѫде лесно за исполнение, защото ще срѣщнете маса не приятности и затруднения.

— Припоми-те си, сестро, расказа ми, възразяваше ѹ весело момичето; азъ имахъ работа, съ тигръ, съ китайцитѣ, съ огнь и съ вода, и най посль съ свирѣпите хиени — Тогакутоситѣ. Затова ли азъ дойдохъ отъ Портъ — Артуръ до Джубута, кѫдѣто се измѣчахъ цѣли двѣ недѣли, за да се върна тъй позорно въ Франция?

Тука има много хорица, които иматъ нужда отъ помощъ, а вашия примѣръ ми внушава желание да се жертвурамъ.

— Не се съмнявамъ въ откровените ви и искренни желания, не подозирамъ, че мѣжеството ви е напустило т-ле Фрикета, но азъ съмъ длѣжна да кажа че трѣба по добре да обмислишъ, та тогава да вървишъ, защото тука не е Корея.

— За щастие, това трицвѣтно знаме пробужда въ душата ми споменъ за ми-лото ми отечество и ме кара да трѣпера отъ радостъ, защото кракътъ и скопъ ще стѫни на земя принадлежаща на «Великата Франция».

— Ами не се ли запитвате какъ ще бѫдите посрѣдници тамъ? —

Свищовъ и наддаватъ.

Търгътъ ще трае до 4 часа вечеръта.

гр. Свищовъ 10 Януарий 1904 г.
Банката.

ДНЕВНИ Прѣустановенъ законъ

На 12 того финансия министъ е отправилъ една окръжна телеграма до митниците и акцизните началници съ която имъ съобщава, че распоредътъ на влезлия вече въ сила законъ за изменението закона за общинските налози се преустановява до второ распредѣление и че вслѣдствие на това, таксуването на външните стоки и мястни произведения ще става пакъ по стария законъ за общинските налози.

Некрологъ.

Съгражданинъ ни, Петко Стояновъ Кожухаровъ, на 70 годишна възраст, слѣдъ 10 дневно тежко боледуване, на 15 того въ 8 часа слѣдъ обѣдъ, почина.

Вечна му память.

Добъръ случай.

Съгражданинъ ни г-нъ Георги И. Халачевъ се яви въ редакцията ни и ни замоли да явимъ чрѣзъ вѣстника си благодарността му къмъ г-да Вл. Маневъ & Ф. Крѣстевичъ, които вѣрни на разгласения отъ тѣхъ начинъ за продажба на брашно, му дали даромъ единъ човакъ брашно №-о 5, защото въ куцения отъ него човакъ брашно е намѣрилъ *едно боно* което му давало право да се ползува безплатно отъ единъ човакъ брашно.

Г-да Вл. Маневъ & Ф. Крѣстевичъ въ всѣка партида отъ 25 човака брашно, което взематъ отъ мелницата се туряло въ единъ отъ човаките едно боно, което дава право на щастливия имъ клиентъ да получи още единъ човакъ брашно безплатно, а за Великденъ на редовните си

— Бакто заслужви най скромната и най прѣданна дѣщера на Франция.

— Азъ съмъ почти три пъти постъпълъ въсъ и съмъ се свадилъ съ добра голѣма опитност, където не туку тъй ми е дошла . . . Азъ не искамъ да видя намаля ентузиазма . . .

— Вий сте ми симпатични: още при първата срѣща изъ ви обикнѫхъ, затова ще ви говоря откровено . . . за да можешъ да постигнешъ цѣльта си, трѣбва да имашъ отъ Франция официално разрешение за това; разрешение, съ което да се признаватъ вашите познания и умѣниета за прилаганието имъ на практика.

— Никой нема право да помага на нещастните захвѣрлени, които работятъ подъ палящите лжчи на слѣнцето, ако той не е увѣренъ, че приглежава, че владѣе, че обладава точни познания за начините на помаганието. Този който се чувствува слабъ, некадъренъ да помога на болниятъ и нуждаещиятъ се за помощъ той не би захвѣръ, а спокойния си животъ и да тръгне да се скита като мене.

— Не незабравяйте, че страната е въ «военно положение», че сега тя се ръководи изключително отъ строгите военни закони. И мислите ли, че ще ви отдадътъ приличното и съответствующе място, когато да отговаря на способностите и желанията ви и което похвално заслужавате?

— Претенциите ми не сѫ многи го-

— Но ще бѫдатъ ли и тѣ удовлетворени.

Слѣдва.

(слѣдва).

клиенти, които купуватъ повече отъ 10 човака брашно въ годината, даватъ безплатно по една торбичка брашно за конзумаци съ маята.

Като хронираме случая съ далени я безплатенъ човакъ брашно на г-нъ Г. И. Халачевъ, похваляеме отъ своя страна добрата идея на г-да Вл. Маневъ & Ф. Крѣстевичъ за начинъ по распределение на брашната си.

Какъ се възнаграждаватъ трудолюбивите.

Въ всѣка горѣ долу образована държава, каквато е Божемъ, „нашата“, възвѣнаграждаватъ тѣзи чиновници или учители които вънъ отъ врѣмѧто за занятие, употребяватъ свободното си врѣмѧ за общеполезни дѣла, било за дружество, за овощарство, за пчеларство, лозарство и др.

Такива занятия показватъ, че тѣзи лица се интересуватъ не само отъ заплатата си, да дойде 31 на мѣсяца, нѣ смѣтатъ, че благосъстоянието на окръжаващата срѣда е тѣхно благосъстояние, слѣдователно трѣбва да се работи и за подобрене на обществото въ нравствено и материално отношение.

Въ което село и да отидете въ нашата околия не ще намѣрите нигде въ училищния дворъ уредена овощна грилина. Само единъ се намѣрилъ съзнателенъ въ това отношение и той е награденъ добре: отъ с. Овча Могила гдѣто си има разсадникъ и сѣмейство, е прѣмѣстенъ въ с. Татари и когато неговите другари се повишаватъ, той ще чака на „сонъ грядущий“ повишение. Той човѣкъ е: г. М. Момчовъ учителъ въ с. Татари. Той обрѣна училищния дворъ на сѣменище, пипинера и цвѣтарница.

Също така, дори по добре отъ Момчева е награданъ и бившия учителъ въ Търговското училище г. Д. Стеревъ. Слѣдъ като прѣподава 13 години Бълг. Езикъ, слѣдъ като работи за подигане училишната градина и овощарството въ града, слѣдъ като въ свободното си врѣмѧ отваря курсове на ученици любители по овощарство и лозарство въ Търговското училище, на 1 Септ. м. г. централниятъ уволнява, за награда, въ интересъ на службата.

Идѣте слѣдъ това да работете за обществото, за общо добро и жертвувайте спокойствие и врѣмѧ за полза на близкия!

Захарната индустрия.

Г-нъ Ф. Дорзе, директоръ на анонимното дружество за български захарни фабрики и рафенерии, въ ст. София, е напечаталъ на отдѣлни брошюри едно изложение за причините които сѫ заставили дружеството да закрие фабриката

Отъ това изложение ний получихме единъ екземпляръ и въ послѣдоющите броеве ще го публикуваме.

Освѣнъ това дружеството е изпратило до производителите на захарното цвѣкло и слѣдното окръжно писмо:

„Съ съжаление бѣрзаме да донесемъ до вашето знание, че почитаемото правителство ни съобщи, че то не може да приеме и се съгласи съ ония условия, които намираме като необходими, за да може фабриката ни да започне изново да работи. Прочее, честъ имаме да ви извѣстимъ, че фабриката ни нѣма да работи и че слѣдователно ще бѫде съвсѣмъ излишно да се задържатъ ниви за посъване съ захарно цвѣкло.“

Карнавала почва.

Отъ сутрѣ, 19 того, карнавала е разрѣшенъ за която цѣль, Околийското управление

равление е приготвено и наредило сутрѣ да се лаватъ разрѣшителните цѣли бѣ ети.

Отъ приготвленията които се въвътъ, изглежда, че карнавала ще въ много по голѣмъ размѣръ отъ минала година.

ДОПЪЛНИСЦА.

Гост дине ведакъ

Моли съ мѣсто на тоящето ми въ уважаене
«Ратникъ»

Безспорно е, че въ тоя напрѣдъвѣкъ, който сиромашта и недѣгави пълнятъ нашите прѣфинени общества, готовителността, нѣжното любящо дѣце, себеотрицанието сѫ звѣздичките блѣщукатъ въ тоя хаосъ отъ съния и гладъ и олегчаватъ тѣжките на далческото множество, останали хлѣбъ и покривъ.

Общество безъ благотворителното общество, стоящи по долу отъ живите сбогище.

Тия мисли ни текнаха когато тия коимитетъ, за събирание по наши прѣложи да отидемъ изъ селата устрояваме подкомитети за сѫщата

Оттогава се измина повече отни сеца, а подкомитетите отъ 2—3 сеци не благоволиха да изпратятъ сѫщите помощи тукъ въ комитета.

Като бивши делегати на Свищътъ, молимъ тия подкомитети да се прикажатъ, по-скоро защото гладъ и човѣкъ не може да чака да дойде благоприятни условия.

Д. Стеревъ, Г. М. Димитровъ

Отъ Свищ. Град. Общин. Управа

ОБЯВЛЕНИЕ

Н-о 285

На основание новоприетия за изменение чл. 85 п. п. бр. отъ закона за градските общини, съгласно протокола на община вѣтъ отъ 16 того подъ 2, Свищъ Град. Общ. Управление има често обяви за знание на интересуващите се, че на 23 того, частъ по землищните, въ помѣщението му произведе публиченъ търгъ, съна конкуренция и съ переторжъ слѣдующий денъ за отдаванието наемъ за прѣзъ 1904 год. нови и новенитъ общински доходи отъ НИДА и «КАНТАРИНА»

Първоначалната цѣна на кътата е 28,00 лева и Кантарина не лева. Депозитъ за участие въ бъзина кринината се иска 1,500 лв. за кантарината 20 лева.

Желаещите да наѣматъ градъ два общински доходи, умоляватъ да заповѣдатъ въ означението на търга за да наддаватъ, какъ съобразяватъ съ закона за прѣзъ търгове.

При това обявява се за землищните Кринина ще се взема по 1 на всѣка крина (двоенъ декадъ или 18 ст. на Свищъско крило 12 крини).

гр. Свищъ, 17 Януарий 1904

Кметъ: В. И. Божиновъ
Секретарь: Юр. Митевъ

Отговор — Редакторъ: А. Димитровъ
Свищъ печ. на А. Н. Данковъ